

[Pia Kjærsgaard]

spørgsmålet til justitsministeren – om der dog ikke kunne fremskaffes en statistik på det her område, ikke bare i seks politikredse, for det kan man ikke bruge til så forfærdelig meget uden for de enkelte politikredse, men en samlet statistik. Og jeg vil godt have ministerens svar på, om han snart agter at iværksætte sådan en undersøgelse, for i Fremskridtspartiet er vi lige så interesseret i at få de konkrete tal på bordet, som jeg håber at ministeren og resten af regeringen er.

Så vil jeg godt sige noget, som jeg er sikker på at vores finanspolitiske ordfører kommer mere ind på. Og, må jeg sige til justitsministeren, lad nu være med at foregøgle noget, der er forkert. Vi har jo været med til at bevilge penge, hvor vi mener pengene gør mest gavn, netop i de lejre, som bliver oprettet i forbindelse med Eksjugoslavien. Så jeg synes ikke, det er rimeligt, at ministeren står og klandrer Fremskridtspartiet nærmest for at være ubarmhertig eller noget af den slags.

Justitsministeren (Engell):

Når det gælder det statistiske grundlag, vil det fremgå af svar, jeg har afgivet til Folketinget. Så vidt jeg erindrer, er det oven i købet Fremskridtspartiets retspolitiske ordfører, hr. Tom Behnke, der har rejst spørgsmålene. Derfor vil det være fremgået, at rigspolitichefen for tiden overvejer, hvordan man kan forbedre det statistiske grundlag, herunder også i relation til det spørgsmål, fru Pia Kjærsgaard stiller.

Og så blot den bemærkning, at det, vi diskuterer i dag, ikke er en generel hverken Jugoslaviendiskussion eller generel debat om vores udlændingelovgivning. Men vi diskuterer det simple forhold, at vi nu her i landet har en lovgivning på asylområdet, og at konsekvensen af det stigende indrejsetal har været og er, at udgifterne er steget, og at de fortsat vil stige. Det har affødt en ansøgning fra min side til Folketingets Finansudvalg, og derfor er det set med mine øjne en lidt meningsløs diskussion, for der er vel ingen, der forestiller sig, at man til de asylansøgere, der er kommet ind i landet, og som efter loven har et krav på at få deres sager behandlet, pludselig skulle sige: Nu vil vi ikke modtage de pågældende, nu må vi sende dem ud igen, for nu er der ikke afsat økonomiske bevillinger hertil. Kort sagt, det er et finanslovsøkonomisk spørgsmål, som vi her beskæf-

tiger os med, og det er dér jeg synes, der mangler sammenhæng i Fremskridtspartiets argumentation.

Jeg kan forstå, man diskuterer udlændingelovgivning, det er én ting. Men den lovgivning, der er vedtaget – uanset hvor Fremskridtspartiet så befinder sig, om man er med eller ej – er både jeg og Folketinget forpligtet til at respektere, og den har så nogle økonomiske konsekvenser. Det er det, der fremgår af aktstykket.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Når vores udlændingelov diskuteres både i den offentlige debat og i Folketinget, så er det eneste, man har at sige til Fremskridtspartiets argumenter, at råbe racister efter os, at råbe, at vi er menneskefjendske. Når vi så prøver at bede om tal for, hvor mange penge det koster, så får vi at vide, at det kan man ikke få, for de oplysninger har man desværre ikke. Vi vil gerne have at vide, hvor meget kriminalitet der er. Så får vi at vide, at det kan vi ikke få oplyst. Nu overvejer rigspolitichefen at indhente de oplysninger.

Justitsministeren vil vide, at når hr. Tom Behnke var i stand til at få de besvarelser, så skyldes det jo, at hr. Tom Behnke ad anden vej fik at vide, at de oplysninger findes, men det er justitsministeren, der nægter at fremlægge dem for Folketinget. Og hvorfor? Fordi kendsgerningerne er så hårrejsende, at det flertal i Folketinget, der står bag den nuværende udlændingelov, ville blive smidt på porten øjeblikkeligt, hvis den danske befolkning fik kendskab til de her ting.

Med hensyn til, om Fremskridtspartiet bryder sig om flygtninge og vil hjælpe dem, hvor bomberne hagler ned, som ministeren siger, så ved justitsministeren, at Fremskridtspartiet ingen betænkeligheder havde, da det gjaldt om at bevilge 120 mio. kr. til oprettelse af flygtningelejre i området, fordi det er dér, man kan hjælpe.

Men justitsministeren fortæller: Ja, næste år skal man bruge et sted mellem 2 og 3 mia. kr. bare i Justitsministeriet. Prøv at tænke på, hvad de penge kunne have gjort af menneskelig lykke og gavn nede i området. Det er tusindfold flere mennesker i stedet for de lykkejægere og de kriminelle bander, som vi i øjeblikket ofrer penge på at huse; så kunne vi ha-